

Kader Ortakaya, de 28 anys, fou assassinada per l'exèrcit turc amb un tret al cap quan creuava la frontera entre Suruç (Kurdistan de Turquia) cap a Kobanê (Kurdistan de Síria) el passat 6 de novembre. Testimonis han declarat que l'exèrcit va disparar premeditadament. Kader havia escrit una carta per ser lliurada a la seva família abans de creuar cap a Kobanê.

"La meva estimada família,

Estic a Kobanê. Aquesta guerra no només és una guerra del poble de Kobanê, sinó una guerra per a tots nosaltres. M'uneixo a aquesta lluita per la meva estimada família i per a la humanitat. Si fallem avui en veure aquesta guerra com una guerra que té a veure amb nosaltres, romandrem sols quan les bombescaiguin a les nostres cases. Guanyar aquesta guerra vol dir una victòria pels pobres i els explotats. Crec que puc ser més útil unit-me a aquesta guerra en lloc d'esdevenir una empleada d'oficina. Probablement us enutjareu amb mi, però tard o d'hora entendreu que estic en el cert.

Desitjo a totes les persones viure lliurement i per igual. Tant de bo ningú sigui explotat al llarg de les seves vides per trobar un tros de pa o un refugi. Per a que aquests desitjos es facin realitat, hom ha de lluitar i lluitar.

Tornaré quan la guerra ha acabat i Kobanê es recuperi. Quan torni, si us plau doneu la benvinguda també als meus amics. Si us plau, no tracteu de trobar-me. És impossible fer-ho. Una de les raons importants per les que estic escrivint aquesta carta és que no vull que feu esforços per trobar-me i patir per això. Si em passa alguna cosa, assegureu-vos que sereu informats.

Si no voleu que sigui empresonada i torturada a la presó, si us plau, no us dirigiu a la policia o qualsevol altra institució estatal. Si voleu fer-ho, jo, vosaltres, i tots els meus amics patirem. No ho digueu fins i totels nostres familiars que he anat a Kobanê de manera que no seré empresonada quan torni. Trenqueu aquesta nota després que el llegeixi.

Si voleu fer alguna cosa per mi, doneu suport la meva lluita. Heu estat en silenci vers tots els errors de funcionament de l'Estat. Dir prou a les persones assassinades als carrers, al fet que siguin exposats a les bombes de gas, que siguin bombardejats com el que va succeir a Roboski. Continuaria unit-me a les manifestacions i les activitats de les associacions si seguís vivint amb vosaltres. Us confio la meva lluita a vosaltres fins que jo torni.

Us abraço a tots, mare, pare i Ada, Deniz, Zelal i Mahir, que està a punt de néixer. Les meves salutacions especials al meu germà Kadri. Ell actuarà com li convé.

Una abraçada a tots amb tots els meus sentiments revolucionaris.

El telèfon va ser un regal del meu germà. Hi ha fotos de tots nosaltres en ella. Envio la meva targeta de beca per a la meva mare. Deixeu-li comprar la seva medicina fins que jo torni.

Us estimo a tots molt."

Adéu de moment "